ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Γʹ

1 Ὁ ΔΕ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ἐπʼ αὐτοῦ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου, παραγγείλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζικαῖς τε καὶ ἱππικαῖς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων, ὅπου παρεμβεβλήκεισαν οἱ περὶ Ἀντίοχον.
2 Θεόδοτος δέ τις ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλὴν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ ἐπὶ τὴν τοῦ Πτολεμαίου σκηνὴν, ὡς μόνος κτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἐν τούτῳ διαλῦσαι
τὸν πόλεμον. 3 Τοῦτον δὲ διαγαγὼν Δωσίθεος
ὁ Δριμύλου λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα, καὶ τῶν πατρίων δογμάτων ἀπηλλοτριωμένος, ἄσημόν τινα κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν.
4 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐῤῥωμένων τῷ Ἀντιόχῳ, ἱκανῶς ἡ Ἀρσινόη ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων, τοὺς πλοκάμους λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναιξὶ θαῤῥαλέως, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν ἑκάστῳ δύο μνᾶς χρυσίου.

5 Καὶ οὕτω συνέβη τοὺς ἀντιπάλους ἐν
χειρονομίαις διαφθαρῆναι, πολλοὺς δὲ καὶ
δορυαλώτους συλληφθῆναι
6 Κατακρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς
ἔκρινε τὰς πλησίον πόλεις ἐπελθὼν
παρακαλέσαι. 7 Ποιήσας δὲ τοῦτο, καὶ
τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐθαρσεῖς
τοὺς ὑποτεταγμένους κατέστησε. 8 Τῶν δὲ
Ἰουδαίων διαπεμψαμένων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γερουσίας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς
ἀσπασομένους αὐτὸν. Καὶ ξένια κομιοῦντας,
καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συγχαρησομένους,
συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς
τάχιστα πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι.
9 Διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θύσας
τῷ μεγίστῳ Θεῷ, καὶ χάριτας ἀποδιδοὺς,
καὶ τῶν ἑξῆς τι τῷ τόπῳ ποιήσας, καὶ
δὴ παραγενόμενος εἰς τὸν τόπον, καὶ τῇ
σπουδαιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ καταπλαγείς,
10 θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν,
ἐνεθυμήθη βουλεύσασθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν
ναόν.
11 Τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι
τοῦτο, διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους
ἐξεῖναι εἰσιέναι, μηδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν,
ἀλλ᾿ ἢ μονῳ τῷ προηγουμένῳ πάντων
ἀρχιερεῖ, καὶ τούτῳ ἅπαξ κατ᾿ ἐνιαυτὸν,
οὐδαμῶς ἠβούλετο πείθεσθαι. 12 Τοῦ τε
νόμου παραναγνωσθέντος, οὐδαμῶς ἀπέλιπε
προφερόμενος ἑαυτὸν, δεῖν εἰσελθεῖν, λέγων,
καὶ εἰ ἐκεῖνοι ἐστέρηνται ταύτης τῆς τιμῆς,
ἐμὲ οὐ δεῖ. 13 Καὶ ἐπυνθάνετο, διὰ τίνα αἰτίαν

εἰσερχόμενον αὐτὸν εἰς πᾶν τέμενος, οὐθεὶς
ἐλώλυσε τῶν παρόντων.

14 Καί τις ἀπρονοήτως ἔφη κακῶς αὐτὸ
τοῦτο τερατεύεσθαι. 15 Γενομένου δέ
φησι τούτου διά τινα αἰτίαν, οὐχὶ πάντως
εἰσελεύσεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μή;

16 Τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἁγίαις ἐσθήσεσι
προπεσόντων, καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου
Θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καί
τὴν ὁρμὴν τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου
μεταθεῖναι, κραυγῆς τε μετὰ δακρύων τὸ
ἱερὸν ἐμπλησάνων, 17 οἱ κατὰ τὴν πόλιν
ἀπολιπόμενοι, ταραχθέντες ἐξεπήδησαν,
ἄδηλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον.

18 Αἵ τε κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις
σὺν ταῖς τεκούσαις ἐξώρμησαν· καὶ σποδῷ
καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γόων τε
καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνεπίμπλων.
19 Αἱ δὲ καὶ προσαρτίως ἐσταλμέναι, τοὺς
πρὸς ἀπάντησιν διατεταγμένους παστοὺς, καὶ
τὴν ἁρμόζουσαν αἰδῶ παραλείπουσαι, δρόμον
ἄτακτον ἐν τῇ πόλει συνίσταντο. 20 Τὰ
δὲ νεογνὰ τῶν τέκνων, αἵ τε πρὸς τούτοις
μητέρες καὶ τιθηνοὶ παραλιποῦσαι ἄλλως καὶ
ἄλλως, αἱ μὲν κατʼ οἴκους, αἱ δὲ κατὰ τὰς
ἀγυιὰς ἀνεπιτρέπτως εἰς τὸ πανυπέρτατον
ἱερὸν ἠθροίζοντο. 21 Ποικίλη δὲ ἦν τῶν
εἰς τοῦτο συλλεγομένων ἡ δέησις ἐπὶ τοῖς
ἀνοσίως ὑπʼ ἐκείνου κατεγχειρουμένοις.

22 Σύν τε τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν
θρασυνθέντες οὐκ ἠνείχοντο τέλεον αὐτοῦ

ἐπικειμένου, καὶ τὸ τῆς προθέσεως αὐτοῦ
ἐκπληροῦν διανοουμένου. 23 Θωνήσαντες
δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὰ ὅπλα ποιήσασθαι,
καὶ θαῤῥαλέως ὑπὲρ τοῦ πατρῴου νόμου
τελευτᾷν, ἱκανὴν ἐποίησαν ἐν τῷ τόπῳ
τραχύτητα, μόλις τε ὑπό τε τῶν γεραιῶν
καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποτραπέντες ἐπὶ τὴν
αὐτὴν τῆς δεήσεως ἔστησαν στάσιν.

24 Καὶ τὸ μὲν πλῆθος, ὡς ἔμπροσθεν, ἐν
τούτοις ἀνεστρέφετο δεόμενον. 25 Οἱ δὲ
περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχῶς
ἐπειρῶντο τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ νοῦν
ἐξιστάνειν τῆς ἐντεθυμημένης βουλῆς.
26 Θρασυνθεὶς δὲ καὶ πάντα παραπέμψας,
ἤδη καὶ πρόσβασιν ἀποιεῖτο, τέλος ἐπιθήσειν
δοκῶν τῷ προειρημένῳ.

27 Ταῦτʼ οὖν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὄντες
θεωροῦντες, ἐτράπησαν εἴς τὸ σὺν τοῖς
ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι τὸν πᾶν κράτος
ἔχοντα, τοῖς παροῦσιν ἐπαμῦναι, μὴ
περιδόντα τὴν ἄνομον καὶ ὑπερήφανον
πρᾶξιν. 28 Ἐκ δὲ τῆς πυκνοτάτης τε καὶ
ἐμπόνου τῶν ὄχλων συναγομένης κραυγῆς,
ἀνείκαστός τις ἦν βοή. 29 Δοκεῖν γὰρ ἦν μὴ
μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ τείχη καὶ
τὸ πᾶν ἔδαφος ἠχεῖν, ἅτε δὴ τῶν πάντων τότε
θάνατον ἀλλασσομένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου
βεβηλώσεως.

2

1 Ὁ μὲν οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων ἐξεναντίας

τοῦ ναοῦ κάμψας τὰ γόνατα, καί τὰς χεῖρας προτείνας εὐτάκτως, ἐποιήσατο τὴν δέησιν τοιαύτην·

2 Κύριε Κύριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ Δέσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν ἁγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ἡμῖν καταπονουμένοις ὑπὸ ἀνοσίου καὶ βεβήλου
θράσει καὶ σθένει πεφρυαγμένου. 3 Σὺ γὰρ ὁ
κτίσας τὰ πάντα καὶ τῶν ὅλων ἐπικρατῶν δυνάστης δίκαιος εἶ, καὶ τοὺς ὕβρει καὶ ἀγερωχίᾳ πράσσοντάς τι κρίνεις.

4 Σὺ τοὺς ἔμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας, ἐν οἷς καὶ γίγαντες ἦσαν ῥώμῃ καὶ θράσει πεποιθότες, διέφθειρας, ἐπαγαγὼν αὐτοῖς
ἀμέτρητον ὕδωρ. 5 Σὺ τοὺς ὑπερηφανίαν
ἐργαζομένους Σοδομίτας, αιαδήλους ταῖς κακίαις γενομένους, πυρὶ καὶ θείῳ κατέφλεξας, παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις καταστήσας.

6 Σὺ τὸν θρασὺν Φαραὼ καταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ πολλαῖς δοκιμάσας τιμωρίαις, ἐγνώρισας τὴν σὴν δυναστείαν· ἐφʹ αἷς ἐγνώρισας τὸ μέγα
σου κράτος. 7 Καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν
ἅρμασι καὶ ὄχλων πλήθει, ἐπέκλυσας βάθει θαλάσσης, τοὺς δὲ ἐνπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ τῆς ἁπάσης κτίσεως δυναστεύοντι, σώους
διεκόμισας. 8 Οἳ καὶ συνειδότες ἔργα σῆς
χειρός, ᾔνεσάν σε τὸν παντοκράτορα.

9 Σὺ, βασιλεῦ, κτίσας τὴν ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον γῆν, ἐξελέξω τὴν πόλιν

ταύτην, καὶ ἁγιάσας τὸν τόπον τοῦτον εἰς
ὄνομά σοι τῷ τῶν ἁπάντων ἀπροσδεεῖ, καὶ
παρεδόξασας ἐν ἐπιφανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ,
σύστασιν ποιησάμενος αὐτοῦ πρὸς δόξαν τοῦ
μεγάλου καὶ ἐντίμου ὀνόματός σου.

10 Καὶ ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,
ἐπηγγείλω δὴ ὃτι ἐὰν γένηται ἡμῶν
ἀποστροφὴ, καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχωρία,
καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦτου δεηθῶμεν,
εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως ἡμῶν. 11 Καὶ δὴ
πιστὸς εἶ καὶ ἀληθινός.

12 Ἐπεὶ δὲ πλεονάκις θλιβέντων τῶν
πατέρων ἡμῶν ἐβοήθησας αὐτοῖς ἐν τῇ
ταπεινώσει, καὶ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐκ μεγάλων
κινδύνων, 13 ἰδοὺ δὴ νῦν, ἅγιε βασιλεῦ, διὰ
τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἡμῶν ἁμαρτίας
καταπονούμεθα, καὶ ὑπετάγημεν τοῖς ἐχθροῖς
ἡμῶν, καὶ παρείμεθα ἐν ἀδυναμίαις. 14 Ἐν δὲ
τῇ ἡμετέρᾳ καταπτώσει ὁ θρασὺς καὶ βέβηλος
οὗτος ἐπιτηδεύει καθυβρίσαι τὸν ἐπὶ τῆς γῆς
ἀναδεδειγμένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σου
ἅγιον τόπον.

15 Τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σου οὐρανὸς τοῦ
οὐρανοῦ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἐστίν. 16 Ἀλλαʼ
ἐπεὶ εὐδόκησας τὴν δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου
Ἰσραὴλ, ἡγίασας τὸν τόπον τοῦτον. 17 Μὴ
ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀκαθαρσίᾳ,
μηδὲ εὐθύνῃς ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει· ἵνα μὴ
καυχήσωνται οἱ παράνομοι ἐν θυμῷ αὐτῶν,
μηδὲ ἀγαλλιάσωνται ἐν ὑπερηφανίᾳ γλώσσης
αὐτῶν, λέγοντες, 18 ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὸν

οἶκον τοῦ ἁγιασμοῦ, ὡς καταπατοῦνται οἱ οἶκοι τῶν προσοχθισμάτων.

19 Ἀπάλειψον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ διασκέδασον τὰς ἀμπλακίας ἡμῶν, καὶ ἐπίφανον τὸ ἔλεός σου κατὰ τὴν ὥραν
ταύτην. 20 Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου· καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν στόματι τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς, ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην.

21 Ἐνταῦθα ὁ πάντων ἐπόπτης Θεὸς, καὶ πρὸ πάντωρ ἅγιος ἐν ἁγίοις, εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας, τὸν ὕβρει καὶ θράσει
μεγάλως ἐπηρμένον ἐμάστιξεν αὐτόν, 22 ἔνθεν
καὶ ἔνθεν κραδάνας αὐτὸν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥστε κατʹ ἐδάφους ἄπρακτον ἔτι καὶ τοῖς μέλεσι παραλελυμένον, μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ περιπεπλεγμένον κρίσει.

23 Ὅθεν οἵ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχεῖαν καὶ ὀξεῖαν ἰδόντες τὴν καταλαβοῦσαν αὐτὸν εὐθύναν, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτὸν ἐξείλκυσαν ὑπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι
φόβῳ. 24 Ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος
ἑαυτὸν, οὐδαμῶς εἰς μετάμελον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετʹ ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε.
25 Διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαύξων, διά δὲ τῶν προαποδεδιγμένων συμποτῶν καὶ ἑταίρων
τοῦ παντὸς δικαίου κεχωρισμένων, 26 οὐ
μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θράσους

προῆλθεν, ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἕπεσθαι τῇ ἐκείνου θελήσει.

27 Προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους
διαδοῦναι ψόγον· καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν
αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας, ἐξεκόλαψε
γραφήν, 28 μηδένα τῶν μὴ θυόντων εἰς
τὰ ἱερὰ αὐτῶν εἰσιέναι, πάντας δὲ τοὺς
Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν
διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ
φερομένους τοῦ ζῇν μεταστῆσαι, 29 τούτους
τε ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι καὶ διὰ
πυρὸς εἰς τὸ σῶμα παρασήμῳ Διονύσου
κισσοφύλλῳ, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν
προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν.

30 Ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνηται, ὑπέγραψεν, ἐὰν δέ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμυημένοις ἀναστρέφεσθαι, τούτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι.

31 Ἔνιοι μὲν οὖν ἐπι πολεως τὰς τῆς
πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας στυγοῦντες,
εὐχερῶς ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν, ὡς μεγάλης τινὸς
κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης
τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς. 32 Οἱ δὲ πλεῖστοι
γενναίᾳ ψυχῇ ἐνίσχυσαν καὶ οὐ διέστησαν
τῆς εὐσεβείας· τά τε χρήματα περὶ τοῦ ζῇν
ἀντικαταλλασσομενοι, ἀδεῶς ἐπειρῶντο
ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν.
33 Εὐέλπιδές δὲ καθειστήκεισαν ἀντιλήμψεως

τεύξεασθαι, καὶ τοὺς ἀποχωροῦντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο, καὶ ὡς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἔκρινον, καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρηστίας ἐστέρουν.

3

1 Ἃ καὶ μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβὴς ἐπι
τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατʹ Ἀλεξάνδρειαν διοργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέρως ἐναντιωθῆναι, καὶ προστάξαι σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπιτοαυτὸ, καὶ χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι.
2 Τούτων δὲ οἰκονομουμένων, φήμη
δυσμενὴς ἐξηχεῖτο κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώποις συμφρονοῦσιν εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἂν
ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς κωλυόντων. 3 Οἱ
δὲ Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς εὔνοιαν καὶ πίστιν ἀδιάστροφον ἦσαν
διαφυλάσσοντες· 4 σεβόμενοι δὲ τὸν Θεόν καὶ
τῷ τούτου νόμῳ πολιτευόμενοι, χωρισμὸν ἐποίουν ἐπὶ τινων καὶ καταστροφάς διʹ
ἣν αἰτίαν ἔνιος ἀπεχθεῖς ἐφαίνοντο· 5 Τῇ
δὲ τῶν δικαίων εὐπραξίᾳ κοσμοῦντες τὴν συναναστροφήν, ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμοι καθειστήκεισαν.
6 Τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦ γένους ἐν πᾶσι
θρυλλουμένην εὐπραξίαν οἱ ἀλλόφυλοι
οὐδαμῶς διηριθμήσαντο. 7 Τὴν δὲ περὶ
τῶν προσκυνήσεων καὶ τροφῶν διάστασιν ἐθρύλλουν, φάσκοντες μήτε τῷ βασιλεῖ μήτε

ταῖς δυνάμεσιν ὁμοσπόνδους τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι, δυσμενεῖς δὲ εἶναι καὶ μέγα τι τοῖς πράγμασιν ἐναντιουμένους· καὶ οὐ τῷ τυχόντι περιήψαν ψόγῳ.

8 Οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν Ἕλληνες οὐδὲν ἠδικημένοι, ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς ἀνθρώπους θεωροῦντες, καὶ συνδρομὰς ἀπροσκόπους γινομένας βοηθεῖν μὲν οὐκ ἔσθενον· τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ διάθεσις· παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφόρως εἶχον, καὶ μεταπεσεῖσθαι ταῦτα ὑπελάμβανον·
9 Μὴ γὰρ οὕτως παροραθήσεται τηλικοῦτο σύστεημα μηδὲν ἠγνοηκώς.
10 Ἤδη δὲ καί τινες γείτονές τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευόμενοι, μυστικῶς τινας ἐπισπώμενοι, πίστεις ἐδίδουν συνασπιεῖν, καὶ πᾶν ἐκτενὲς προσοίσεσθαι πρὸς ἀντίληψιν.

11 Ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ κατὰ τὸ παρὸν εὐημερίᾳ γεγαυρωμένος, καὶ οὐ καθορῶν τὸ τοῦ μεγίστου Θεοῦ κράτος, ὑπολαμβάνων δὲ διηνεκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλῇ, ἔγραψε κατʼ αὐτῶν ἐπιστολὴν τήνδε

12 Βασιλεὺς Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατʼ Αἴγυπτον, καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις, χαίρειν καὶ ἐῤῥῶσθαι.
13 Ἔῤῥωμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτὸς καὶ τὰ πράγματα ἡμῶν.
14 Ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενομένης ἡμῖν ἐπιστρατίας, ἧς ἴστε καὶ αὐτοί, τῇ τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπροπτώτῳ συμμαχίᾳ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπʼ ἄριστον τέλος ἀχθείσης,
15 ἡγησάμεθα μὴ βίᾳ

δόρατος, ἐπιεικείᾳ δὲ καὶ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ τιθηνήσασθαι τὰ κατοικοῦντα κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην ἔθνη, εὖ ποιῆσαί τε ἀσμένως.

16 Καὶ τοῖς κατὰ πόλεσιν ἱεροῖς ἀπονείμαντες προσόδους πλείστας,
προήχθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,
ἀναβάντες τιμῆσαι τὸ ἱερὸν τῶν ἀλιτηρίων
καὶ μηδέποτε ληγόντων τῆς ἀνοίας. 17 Οἱ
δὲ λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀποδεξάμενοι
παρουσίαν, τῷ δὲ πράγματι νόθως,
προθυμηθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς τὸν
ναὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐκπρεπέσιν καὶ
καλλίστοις ἀναθήμασι τιμῆσαι, 18 τύφοις
φερόμενοι παλαιοτέροις εἶρξαν ἡμᾶς τῆς
εἰσόδου, ἀπολειπόμενοι τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς,
δι᾽ ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους
φιλανθρωπίαν. 19 Τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς
δυσμενειαν ἔκδηλον καθιστάντες, ὡς
μονώτατοι τῶν ἐθνῶν βασιλεῦσι καὶ τοῖς
ἑαυτῶν εὐεργέταις ὑψαυχενοῦντες οὐδὲν
γνήσιον βούλονται φέρειν.

20 Ἡμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ συμπεριενεχθέντες, καὶ μετὰ νίκης
διακομισθέντες, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῖς
πᾶσιν ἔθνεσιν φιλανθρώπως ἀπαντήσαντες,
καθὼς ἔπρεπεν ἐποιήσαμεν. 21 ἐν δὲ
τούτοις πρὸς τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν
ἀμνησικακίαν ἅπασιν γνωρίζοντες, διά
τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπιστευμένα
μετὰ ἁπλότητος αὐτοῖς ἀρχῆθεν μύρια
πράγματα, ἐξαλλοιῶσαι, ἐβουλήθημεν καὶ

πολιτείας αὐτοὺς Ἀλεξανδρέων καταξιῶσαι, καὶ μετόχους τῶν ἀεὶ ἱερέων καταστῆσαι.

22 Οἱ δὲ τοὐναντίον ἐκδεχόμενοι, καὶ τῇ
συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ καλὸν ἀπωσάμενοι,
διηνεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες, 23 οὐ
μόνον ἀπεστρέψαντο τὴν ἀτίμητον πολιτείαν,
ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ σιγῇ
τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀλίγους πρὸς ἡμᾶς γνησίως
διακειμένους, παρέκαστα ὑφορώμενοι διὰ
τῆς δυσκλεεστάτης ἐμβιώσεως διὰ τάχους
ἡμᾶς καταστρέψαι τὰ κατορθώματα. 24 Διὸ
καὶ τεκμηρίοις καλῶς πεπεισμένοι τούτους κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρόπον, καὶ προνοούμενοι μήποτε αἰφνιδίου μετέπειτα ταραχῆς ἐνστάσης ἡμῖν, τοὺς δυσσεβεῖς τούτους κατὰ νώτου προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πολεμίους.

25 Προστετάχαμεν ἅμα τῷ προσπεσεῖν τὴν
ἐπιστολὴν τήνδε, αὐθωρὶ τοὺς ἐννεμομένους
σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μετὰ ὕβρεων καὶ
σκυλμῶν ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐνδεσμοῖς
σιδηροῖς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εἰς
ἀνήκεστον καὶ δυσκλεῆ πρέποντα δυσμενέσι
φόνον. 26 Τούτων γὰρ ὁμοῦ κολασθέντων,
διειλήφαμεν εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τελείως ἡμῖν τὰ πράγματα ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθέσει κατασταθήσεσθαι.

27 Ὃς δ᾿ ἂν σκεπάσῃ τινὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ
γεραιοῦ μέχρι νηπίου μέχρι τῶν ὑπομασθίων,
αἰσχίστοις βασάνοις ἀποτυμπανισθήσεται
πανοικί. 28 Μηνύειν δέ τὸν βουλόμενον, ἐφ᾿ ᾧ

τὴν οὐσίαν τοῦ ἐμπίπτοντος ὑπὸ τὴν εὐθύναν
λήψεται, καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ἀργυρίου
δραχμὰς δισχιλίας, καὶ τῆς ἐλευθερίας
τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται.
29 Πᾶς δὲ τὸπος οὗ ἐὰν φωραθῇ τὸ
σύνοκον σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἄβατος καὶ
πυριφλεγὴς γινέσθω, καὶ πάσῃ θνητῇ φύσει
κατὰ πάντα ἄχρηστος φανήσεται εἰς τὸν ἀεὶ
χρόνον. 30 Καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπιστολῆς τύπος
οὕτως ἐγέγραπτο.

4

1 Παντῇ δὲ ὅπου προσέπιπτε τοῦτο τὸ
πρόσταγμα, δημοτελὴς συνίστατο τοῖς
ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς,
ὡς ἄν τῆς προκατεσκιῤῥωμένης αὐτοῖς
πάλαι κατὰ διάνοιαν, μετὰ παῤῥησίας
συνεκφαινομένης ἀπεχθείας.
2 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνήκεστον πένθος ἦν καὶ
πανόδυρτος μετὰ δακρύων βοὴ, στεναγμοῖς
πεπυρωμένης τῆς αὐτῶν πάντοθεν καρδίας,
ὀλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης
ἐπικριθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν. 3 Τίς νομὸς
ἢ πόλις, ἢ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τὸπος, ἢ
τίνες ἀγυιαὶ κοπετοῦ καὶ γόων ἐπ᾽ αὐτοῖς οὐκ
ἐμπιπλῶντο;
4 Οὕτω γὰρ μετὰ πικρᾶς καὶ ἀνοίκτου
ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν
ὁμοθυμαδὸν ἐξαπεστέλλοντο, ὥστε ἐπὶ ταῖς
ἐξάλλοις τιμωρίαις καί τινας τῶν ἐχθρῶν,
λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κοινὸν
ἔλεον, καὶ λογιζομένους τὴν ἄδηλον τοῦ βίου

καταστροφὴν, δακρύειν αὐτῶν τρισάθλιον
ἐξαποστολήν. 5 Ἤγετο γὰρ γεραιῶν πλῆθος
πολιᾷ πεπυκασμένων, τὴν ἐκ τοῦ γήρως
νωθρότητα ποδῶν ἐπικύφων, ἀνατροπῆς ὁρμῇ
βιαίας, ἁπάσης αἰδοῦς ἄνευ πρὸς ὀξείαν
καταχρωμένων πορείαν.

6 Αἱ δὲ ἄρτι πρὸς βίου κοινωνίαν γαμικὸν
ὑπεληλυθυῖαι παστὸν νεάνιδες, ἀντὶ τέρψεως
μεταλαβοῦσαι γόους, καὶ κόνει τὴν μυροβραχῆ
πεφυρμέναι κόμην, ἀκαλύπτως δὲ ἀγόμεναι,
θρῆνον ἀνθʹ ὑμεναίων ὁμοθυμαδὸν ἐξῆρχον,
ὡς ἐσπαραγμέναι σκυλμοῖς ἀλλοεθνέσι.
7 Δέσμιαι δέ δημόσιαι μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον
ἐμβολῆς εἵλκοντο μετὰ βίας.

8 Οἵ τε τούτων συζυγεῖς βρόχοις ἀντὶ
στεφέων τοὺς αὐχένας περιπεπλεγμένοι μετὰ
ἀκμαίας καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας
καὶ νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς ἐπιλοίπους τῶν
γάμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διῆγον, παρὰ πόδας
ἤδη τὸν ᾅδην ὁρῶντες κείμενον. 9 Κατήχθησαν
δὲ θηρίων τρόπον ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις
ἀνάγκαις· οἱ μὲν τοῖς ζυγοῖς τῶν πλοίων
προσηλωμένοι τοὺς τραχήλους, οἱ δὲ τοὺς
πόδας ἀῤῥήκτοις κατησθφαλισμένοι πέδαις,
10 ἔτι καὶ τῷ καθύπερθε πυκνῷ σανιδώματι
διακειμένῳ τὸ φέγγος ἀποκλειόμενοι, ὅπως
πάντοθεν ἐσκοτισμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς,
ἀγωγὴν ἐπιβούλων ἐν παντὶ τῷ κατάπλῳ
λαμβάνωσι.

11 Τούτων δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Σχεδὶαν
ἀχθέντων, καὶ τοῦ παράπλου περανθέντος,

καθὼς ἦν δεδογματισμένον τῷ βασιλεῖ, προσέταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως ἱπποδρόμῳ παρεμβαλεῖν ἀπλέτῳ καθεστῶτι περιμέτρῳ, καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἄγαν εὐκαιροτάτῳ καθεστῶτι πᾶσι τοῖς καταπορευομένοις εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἐκ τούτων εἰς τὴν χώραν στελλομένοις πρὸς ἐκδημίαν· πρὸς τὸ μηδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ κοινωνεῖν, μηδὲ τὸ σύνολον καταξιῶσαι περιβόλων.

12 Ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, ἀκούσας τοὺς ἐκ
τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυβῇ ἐκπορευομένους
πυκνότερον ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλεᾶ τῶν
ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν, 13 διοργισθεὶς
προσέταξε καὶ τούτοις ὁμοῦ τὸν αὐτὸν
τρόπον ἐπιμελῶς ὡς ἐκείνοις ποιῆσαι,
μὴ λειπομένοις κατὰ μηδένα τρόπον τῆς
ἐκείνων τιμωρίας, Ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν
τὸ φῦλον ἐξ ὀνόματος· 14 οὐ γὰρ τὴν
ἔμπροσθε βραχεῖ προδεδηλωμένην τῶν ἔργων
κατὰπονον λατρείαν, στρεβλωθέντας δὲ ταῖς
παρηγγελμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀφανίσαι
μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας. 15 Ἐγίνετο μὲν οὖν
ἡ τοὺτων ἀπογραφὴ μετὰ πικρᾶς σπουδῆς
καὶ φιλοτίμου προσεδρίας ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἀνήνυτον λαμβάνουσα
τὸ τέλος επὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα.

16 Μεγάλως δὲ καὶ διηνεκῶς ὁ βασιλεὺς χαρᾷ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ πάντων τῶν εἰδώλων συνιστάμενος, πεπλανημένῃ, πόρρω τῆς ἀληθείας φρενὶ καὶ βεβήλῳ

στόματι, τὰ μὲν κωφὰ καὶ μὴ δυνάμενα
αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρήγειν, ἐπαινῶν, είς δὲ
τὸν μέγιστον Θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν.
17 Μετὰ δὲ τὸ προειρημένον τοῦ χρόνου
διάστημα προσηνέγκαντο οἱ γραμματεῖς τῷ
βασιλεῖ, μηκέτι ἰσχύειν τὴν τῶν Ἰουδαίων
ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι διὰ τὴν ἀμέτρητον
αὐτῶν πληθὺν, καί περ ὄντων κατὰ τὴν
χώραν ἔτι τῶν πλειόνων, 18 τῶν μὲν κατὰ τὰς
οἰκίας ἔτι συνεστηκότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ
τὸπον, ὡς ἀδυνάτου καθεστῶτος πᾶσι τοῖς
ἐπʹ Αἴγυπτον στρατηγοῖς, 19 ἀπειλήσαντος
δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς δεδωροκοπημένοις
είς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, συνέβη σαφῶς
αὐτὸν περὶ τούτου πεισθῆναι, 20 λεγόντων
μετὰ ἀποδείξεως, καὶ τὴν χαρτηρίαν ἤδη καὶ
τοὺς γραφικοὺς καλάμους ἐν οἷς ἐχρῶντο
ἐκλελοιπέναι. 21 Τοῦτο δὲ ἦν ἐνέργεια τῆς
τοῦ βοηθοῦντος τοῖς Ἰουδαίοις ἐξ οὐρανοῦ
προνοίας ἀνικήτου.

5

1 Τότε προσκαλεσάμενος Ἕρμωνα τὸν
πρὸς τῇ τῶν ἐλεφάντων ἐπιμελείᾳ, βαρείᾳ
μεμεστωμένος ὀργῇ καὶ χόλῳ κατὰ πᾶν
ἀμετάθετος, 2 ἐκέλευσεν ὑπὸ τὴν ἐπερχομένην
ἡμέραν δαψιλέσι δράκεσι λιβανωτοῦ καὶ οἴνῳ
πλείονι ἀκράτῳ ἅπαντας τοὺς ἐλέφαντας
ποτίσαι, ὄντας τὸν ἀριθμὸν πεντακοσίους, καὶ
ἀγριωθέντας τῇ τοῦ πόματος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ,
εἰσαγαγεῖν πρὸς συνάντησιν τοῦ μόρου τῶν
Ἰουδαίων. 3 Ὁ μὲν τάδε προστάσσων, ἐτρέπετο

πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγαγὼν τοὺς μάλιστα τῶν φίλων καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους.

4 Ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ προσταγὲν
ἀραρότως Ἕρμων συνετέλει. 5 Οἵ τε πρὸς
τούτοις λειτουργοὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐξιόντες τὰς τῶν ταλαιπώρων ἐδέσμευον χεῖρας, τήν τε λοιπὴν ἐμηχανῶντο περὶ αὐτοὺς ἀσφάλειαν, ἔννυχον δόξαντες ὁμοῦ λήψεσθαι τὸ φῦλον πέρας τῆς ὀλεθρίας.

6 Οἱ δὲ πάσης σκέπης ἔρημοι δοκοῦντες
εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, διὰ τὴν πάντοθεν περιέχουσαν αὐτοὺς μετὰ δεσμῶν
ἀνάγκην, 7 τὸν παντοκράτορα Κύριον καὶ
πάσης δυνάμεως δυναστεύοντα, ἐλεήμονα Θεὸν αὐτῶν καὶ πατέρα, δυσκαταπαύστῳ βοῇ πάντες μετὰ δακρύων ἐπεκαλέσαντο
δεόμενοι, 8 τὴν κατʹ αὐτῶν μεταστρέψαι
βουλὴν ἀνοσίαν, καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς μετὰ μεγαλομεροῦς ἐπιφανείας ἐκ τοῦ παρὰ πόδας
ἐν ἑτοίμῳ μόρου. 9 Τούτων μὲν οὖν ἐκτενῶς ἡ
λιτανεία ἀνέβαινεν εἰς οὐρανόν.

10 Ὁ δὲ Ἕρμων τοὺς ἀνηλεεῖς ἐλέφαντας
ποτίσας πεπληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς χορηγίας, καὶ τοῦ λιβάνου μεμεστωμένους, ὄρθριος ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν περὶ τούτων
προσαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ. 11 Τοῦτο δʹ ἀπʹ
αἰῶνος χρόνου κτίσμα καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ χαριζομένου πᾶσιν οἷς ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὕπνου μέρος
ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα. 12 Καὶ ἡδίστῳ

καὶ βαθεῖ κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Δεσπότου, τῆς ἀθέσμου μὲν προθέσεως πολὺ διεσφαλμένος, τοῦ δὲ ἀμεταθέτου λογισμοῦ μεγάως διεψευσμένος.

13 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν προσημανθεῖσαν ὥραν
διαφυγόντες, τὸν ἅγιον ᾔνουν Θεὸν αὐτῶν·
καὶ πάλιν ἠξίουν τὸν εὐκατάλλακτον, δεῖξαι
μεγαλοσθενοῦς αὐτοῦ χειρὸς κράτος ἔθνεσιν
ὑπερηφάνοις. 14 Μεσούσης δὲ ἤδη τῆς δεκάτης
ὥρας σχεδὸν, ὁ πρὸς ταῖς κλήσεσι τεταγμένος,
ἀθρόους τοὺς κλητοὺς ἰδὼν, ἔνυξε προσελθὼν
τὸν βασιλέα. 15 Καὶ μόλις διεγείρας, ὑπέδειξε
τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ἤδη παρατρέχοντα,
τὸν περὶ τούτων λόγον ποιοῦμενος.

16 Ὃν ὁ βασιλεὺς λογισάμενος, καὶ τραπεὶς
εἰς τὸν πότον, ἐκέλευσε τοὺς παραγεγονότας
εἰς τὴν συμποσίαν ἄντικρυς ἀνακλιθῆναι
αὐτοῦ. 17 Οὗ καὶ γενομένου, παρῄνει εἰς
εὐωχίαν δόντας ἑαυτοὺς, τὸ παρὸν τῆς
συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιρομένους εἰς
εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος. 18 Ἐπιπλεῖον
δὲ προβαινούσης τῆς ὁμιλίας, τὸν Ἕρμωνα
μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρὰς
ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνος ἕνεκεν αἰτίας
εἰάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν περοῦσαν ἡμέραν
περιβεβιωκότες. 19 Τοῦ δὲ ὑποδείξαντος
νυκτὸς τὸ προσταγὲν ἐπὶ τέλος ἠγηοχέναι,
καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων,
20 τὴν ὠμότητα χείρονα Φαλάριδος ἐσχηκὼς
ἔφη, τῷ τῆς σήμερον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτούς·
ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτέλλουσαν ἡμέραν

κατὰ τὸ ὅμοιον ἑτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀθεμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

21 Εἰπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε.
22 Καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτὸς, ὡς εἰς τὸ παντοίους μηχανᾶσθαι τοῖς ταλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς.

23 Ἄρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκεκράγει ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθωπλικὼς ὁ Ἕρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνει.
24 Τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πλήθη συνήθροιστο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρωίαν μετὰ σπουδῆς.
25 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἀμερῆ ψυχουλκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἱκετίαν ἐν μέλεσι γοεροῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐδέοντο τοῦ μεγίστου Θεοῦ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως.

26 Οὔπω δὲ ἡλίου βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου, ὁ Ἕρμων παραστὰς, ἐκάλει πρὸς τὴν ἔξοδον, ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἑτοίμῳ κεῖσθαι.
27 Τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλαγέντος ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἐξόδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσίᾳ κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα ἐφ᾽ οὗ τοῦτο αὐτῳ μετὰ σπουδῆς τετέλεσται.
28 Τοῦτο δὲ ἦν ἡ ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσποτεύοντος Θεοῦ, τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ διάνοιαν ἐντεθεικότος.

29 Ὁ δὲ Ἕρμων ὑπεδείκνυε καὶ πάντες οἱ
φίλοι, τὰ θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι,
βασιλεῦ, κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ πρόθεσιν. 30 Ὁ
δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι πληρωθεὶς βαρεῖ χόλῳ, διὰ
τὸ περὶ τούτων προνοίᾳ Θεοῦ διεσκεδᾶσθαι
πᾶν αὐτοῦ τὸ νόημα, ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς
εἶπεν, 31 εἴ σαι γονεῖς παρῆσαν ἢ παίδων
γοναὶ, τήνδε θηρσὶν ἀγρίοις ἐσκεύασαν
δαψιλῆ θοῖναν, ἀντὶ τῶν ἀνεγκλήτων ἐμοὶ καὶ
προγόνοις ἐμοῖς ἀποδεδειγμένων ὁλοσχερῆ
βεβαίαν πίστιν ἐξόχως, Ἰουδαίων. 32 Καί περ
εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συστροφίας στοργὴν καὶ τῆς
χρείας, τὸ ζῇν ἀντὶ τούτων ἐστερήθης.

33 Οὕτως ὁ Ἕρμων ἀπροσδόκητον
ἐπικίνδυνον ὑπήνεγκεν ἀπειλὴν, καὶ τῇ
ὁράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεστάλη. 34 Ὁ
καθεὶς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων,
τοὺς συνηθροισμένους ἀπέλυσαν ἕκαστον ἐπὶ
τὴν ἰδίαν ἀσχολίαν. 35 Οἵ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ
τοῦ βασιλέως ἀκούσαντες, τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν
καὶ βασιλέα τῶν βασιλέων ᾔνουν, καὶ τῆσδε
τῆς βοηθείας αὐτοῦ τετευχότες.

36 Κατὰ δὲ τούτους τοὺς νόμους ὁ βασιλεὺς
συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον, εἰς
εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει. 37 Τὸν
δὲ Ἕρμωνα προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς
εἶπε, ποσάκις σοι δὲ περὶ τούτων αὐτῶν
προστάττειν, ἀθλιώτατε; 38 Τοὺς ἐλέφαντας
ἔτι καὶ νῦν καθόπλισον εἰς τὴν αὔριον ἐπὶ τὸν
τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

39 Οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς τὴν

ἄστατον διάνοιαν αὐτοῦ θαυμάζοντες,
προεφέροντο τάδε
40 βασιλεῦ, μέχρι τίνος
ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράζεις, προστάσσων
ἤδη τρίτον αὐτοὺς ἀφανίσαι, καὶ πάλιν ἐπὶ
τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων
τὰ σοὶ δεδογμένα;
41 Ὧν χάριν ἡ πόλις
διὰ τὴν προσδοκίαν ὀχλεῖ· καὶ πληθύουσα
συστροφαῖς, ἤδη καὶ κινδυνεύει πολλάκις
διαρπασθῆναι.

42 Ὅθεν ὁ κατὰ πάντα Φάλαρις βασιλεὺς
ἐμπληθυνθεὶς ἀλογιστίας, καὶ τὰς γινομένας
πρὸς ἐπισκοπὴν τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ
μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρʼ οὐδὲν ἡγούμενος,
ἀτελέστατον ἐβεβαίωσεν ὅρκον, ὁρισάμενος
τούτους μὲν ἀνυπερθέτως πέμψειν εἰς ᾅδην,
ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ᾐκισμένους,
43 ἐπιστρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν,
ἰσόπεδον πυρὶ καὶ δόρατι θήσεσθαι
διατάχους, καὶ τὸν ἄβατον αὐτῶν ἡμῖν ναὸν
πυρὶ πρηνέα ἐν τάχει, καὶ τῶν συντελούντων
ἐκεῖ θυσίας ἔρημον τὸν ἅπαντα χρόνον
καταστήσειν.

44 Τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι
καὶ συγγενεῖς, μετὰ πίστεως διέτασσον
τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοὺς εὐκαιροτάτους
τόπους τῆς πόλεως πρὸς τήρησιν.
45 Ὁ δὲ
ἐλεφαντάρχης, τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς
κατάστημα μανιῶδες ἀγηοχὼς, εὐωδεστάτοις
πόμασιν οἴνῳ λελιβανωμένου φοβεραῖς
κατεσκευασμένα σκευαῖς.

46 Περὶ τὴν ἕω, τῆς πόλεως ἤδη πλήθεσιν

ἀναριθμήτοις κατὰ τοῦ ἱπποδρόμου καταμεμεστωμένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν, ἐπὶ τὸ προκείμενον ὤτρυνε τὸν βασιλέα.
47 Ὁ δὲ ὀργῇ βαρείᾳ γεμίσας δυσσεβῆ φρένα, παντὶ τῷ βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βουλόμενος ἀτρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον τῶν προσεσημαμμένων καταστροφήν.

48 Ὡς δὲ τῶν ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλην, καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως, τῆς τε τοῦ πλήθους πορείας κονιορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυηχῆ θόρυβον ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι, 49 ὑστάτην βίου
ῥοπὴν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέντες, κατεφίλουν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τοὺς τραχήλους ἐπιπίπτοντες, γονεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἕτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστοὺς ἔχουσαι βρέφη τελευταῖον ἕλκοντα γάλα.

50 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν γεγενημένας ἀντιλήψεις ἐξ οὐρανοῦ συνιδόντες, πρηνεῖς ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντες ἑαυτοὺς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῶν
μαστῶν, 51 ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλῃ σφόδρα,
τὸν τῆς ἁπάσης δυνάστην ἱκετεύοντες, οἰκτεῖραι μετὰ ἐπιφανείας αὐτοὺς ἤδη πρὸς πύλαις ᾅδου καθεστῶτας.

6

1 Ἐλεαζάρος δέ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν
ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων, ἐν πρεσβείῳ τὴν
ἡλικίαν ἤδη λελογχὼς, καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὸν
βίον ἀρετῇ κεκοσμημένος, τοὺς περὶ αὐτὸν
καταστείλας πρεσβυτέρους ἐπικαλεῖσθαι τὸν
ἅγιον Θεὸν προσηύξατο τάδε·
2 Βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψιστε,
παντοκράτωρ Θεὲ, τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν
ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν, 3 ἔπιδε ἐπὶ Ἀβραὰμ
σπέρμα, ἐπὶ ἡγιασμένου τέκνα Ἰακὼβ, μερίδος
ἡγιασμένης σου λαὸν ἐν ξένῃ γῇ ξένον ἀδίκως
ἀπολλύμενον, πάτερ.
4 Σὺ Φαραὼ πληθύνοντα ἅρμασι, τὸ πρὶν
Αἰγύπτου ταύτης δυνάστην, ἐπαρθέντα ἀνόμῳ
θράσει καὶ γλώσσῃ μεγαλοῤῥήμονι, σὺν τῇ
ὑπερηφάνῳ στρατιᾷ ποντοβρόχους ἀπώλεσας,
φέγγος ἐπιφάνας ἐλέους Ἰσραὴλ γένει. 5 Σὺ
τὸν ἀναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα
Σενναχηρεὶμ βαρὺν Ἀσσυρίων βασιλέα,
δόρατι τὴν πᾶσαν ὑποχείριον ἤδη λαβόντα
γῆν, καὶ μετεωρισθέντα ἐπὶ τὴν ἁγίαν σου
πόλιν, βαρέα λαλοῦντα κόμπῳ καὶ θράσει,
Δέσποτα, ἔθραυσας, ἔκδηλον δεικνὺς ἔθνεσι
πολλοῖς τὸ σὸν κράτος. 6 Σὺ τοὺς κατὰ τὴν
Βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρους πυρὶ τὴν ψυχὴν
αὐθαιρέτως δεδωκότας εἰς τὸ μὴ λατρεῦσαι
τοῖς κενοῖς, διάπυρον δροσίσας κάμινον,
ἐῤῥύσω μέχρι τριχὸς ἀπημάντους, φλόγα
πᾶσιν ἐπιπέμψας τοῖς ὑπεναντίοις. 7 Σὺ τὸν
διαβολαῖς φθόνου λέουσι κατὰ γῆς ῥιφέντα
θηρσὶν βορὰν Δανιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῆ·

8 Τόν τε βυθοτρεφοῦς ἐν γαστρὶ κήτους Ἰωνᾶν τηκόμενον ἀφιδῶς, ἀπήμαντον πᾶσιν οἰκείοις ἀναδειξας, πάτερ.

9 Καὶ νῦν μισοΰβρι, πολυέλεε, τῶν ὅλων σκεπαστά, τὸ τάχος ἐπιφάνηθι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γένους, ὑπὸ δὲ ἐβδελυγμένων ἀνόμων
ἐθνῶν ὑβριζομένοις. 10 Εἰ δὲ ἀσεβείαις
κατὰ τὴν ἀποικίαν ὁ βίος ἡμῶν ἐνέσχηται, ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χειρός, ὡς προαιρῇ, Δέσποτα, ἀπόλεσον ἡμᾶς μόρῳ.

11 Μὴ τοῖς ματαίοις οἱ ματαιόφρονες εὐλογησάτωσαν ἐπὶ τῇ τῶν ἠγαπημένων σου ἀπωλείᾳ, λέγοντες, οὐδὲ ὁ Θεὸς αὐτῶν
ἐῤῥύσατο αὐτούς. 12 Σὺ δὲ ὁ πᾶσαν ἀλκὴν
καὶ δυναστείαν ἔχων ἅπασαν, αἰώνιε, νῦν ἔπιδε· ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς καθʼ ὕβριν ἀνόμων ἀλόγιστον ἐκ τοῦ ζῇν μεθισταμένους ἐν
ἐπιβούλων τρόπῳ. 13 Πτηξάτω δὲ ἔθνη σὴν
δύναμιν ἀνίκητον σήμερον, ἔντιμε, δυνάμιν
ἔχων, ἐπὶ σωτηρία Ἰακὼβ γένους. 14 Ἱκετεύει
σε τὸ πᾶν πλῆθος τῶν νηπίων καὶ οἱ τούτων
γονεῖς μετὰ δακρύων. 15 Δειχθήτω πᾶσιν
ἔθνεσιν, ὅτι μεθʼ ἡμῶν εἶ Κύριε, καὶ οὐκ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφʼ ἡμῶν· ἀλλὰ καθὼς εἶπας, ὅτι οὐδʼ ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὄντων ὑπέριδον αὐτούς, οὕτως ἐπιτέλεσον, Κύριε.

16 Τοῦ δὲ Ἐλεαζάρου λήγοντος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς θηρίοις καὶ παντὶ τῷ τῆς δυνάμεως φρυάγματι κατὰ τὸν
ἱππόδρομον παρῆγεν. 17 Καὶ θεωρήσαντες

οἱ Ἰουδαῖοι, μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνέκραξαν, ὥστε καὶ τοὺς παρακειμένους αὐλῶνας συνηχήσαντας, ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι παντὶ τῷ στρατοπέδῳ.

18 Τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ
ἀληθινὸς Θεός, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ
πρόσωπον, ἠνέῳξε τὰς οὐρανίους πύλας,
ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς
ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι πλὴν
τοῖς Ἰουδαίοις, 19 καὶ ἀντέστησαν, καὶ
τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν
ταραχῆς καὶ δειλίας, καὶ ἀκινήτοις ἔδησαν
πέδαις. 20 Καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ βασιλέως
σῶμα ἐγενήθη, καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ
βαρύθυμον ἔλαβε. 21 Καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία
ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλους δυνάμεις, καὶ
κατεπάτουν αὐτοὺς καὶ ὠλόθρευον.

22 Καὶ μετεστράφη τοῦ βασιλέως ἡ ὀργὴ
εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τῶν ἔμπροσθεν
αὐτῷ μεμηχανευμένων. 23 Ἀκούσας γὰρ τῆς
κραυγῆς, καὶ συνιδὼν πρηνεῖς ἅπαντας εἰς
τὴν ἀπώλειαν, δακρύσας μετὰ ὀργῆς τοῖς
φίλοις διηπειλεῖτο, λέγων, 24 Παραβασιλεύετε,
καὶ τυράννους ὑπερβεβήκατε ὠμότητι· καὶ
ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέτην ἐπιχειρεῖτε
τῆς ἀρχῆς ἤδη καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστᾷν,
λάθρα μηχανώμενοι τὰ μὴ συμφέροντα τῇ
βασιλείᾳ. 25 Τίς τοὺς κρατήσαντας ἡμῶν
ἐν πίστει τὰ τῆς χώρας ὀχυρώματα, τῆς
οἰκίας ἀποστήσας ἕκαστον ἀλόγως ἤθροισεν
ἐνθάδε; 26 Τίς τοὺς ἐξαρχῆς εὐνοίᾳ πρὸς

ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν, καὶ τοὺς χειρίστους πλεονάκις ἀνθρώπων ἐπιδεδεγμένους κινδύνους, οὕτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίαις;

27 Λύσατε, ἐκλύσατε ἄδικα δεσμά· εἰς τὰ ἴδια μετ᾿ εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτησάμενοι.
28 Ἀπολύσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος ἐπουρανίου Θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀφ᾿ ἡμετέρων μέχρι τοῦ νῦν προγόνων ἀπαραπόδιστον μετὰ δόξης εὐστάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν.

29 Ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἔλεξεν· οἱ δὲ ἐν ἀμερεῖ χρόνῳ λυθέντες, τὸν ἅγιον σωτῆρα Θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τὸν θάνατον ἐκπεφευγότες.
30 Εἶτα ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν ἀπαλλαγεὶς, τὸν ἐπὶ τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν οἴνους τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτήδεια τοῖς Ἰουδαίοις χορηγεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, κρίνας αὐτοὺς ἐν ᾧ τόπῳ ἔδοξαν τὸν ὄλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτήρια ἄγειν.

31 Τότε οἱ πρὶν ἐπονείδιστοι καὶ πλησίον τοῦ ᾅδου, μᾶλλον δὲ ἐπ᾿ αὐτῷ βεβηκότες, ἀντὶ πικροῦ καὶ δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτήριον συστησάμενοι, τὸν εἰς πτῶσιν αὐτοῖς καὶ τάφον ἡτοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονῆς.
32 Καταλήξαντες δὲ θρήνου πανόδυρτον μέλος, ἀνέλαβον ᾠδὴν πάτριον, τὸν σωτῆρα καὶ τερατοποιὸν αἰνοῦντες Θεόν· οἰμωγήν

τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπωσάμενοι, χοροὺς συνίσταντο εὐφροσύνης εἰρηνικῆς σημεῖον.

33 Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγὼν, ἀδιαλείπτως εἰς οὐρανὸν ἀνθωμολογεῖτο μεγαλομερῶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ γενηθείσῃ αὐτῷ σωτηρίᾳ.
34 Οἵ τε πρὶν εἰς ὄλεθρον καὶ οἰωνοβρώτους αὐτοὺς ἔσεσθαι τιθέμενοι, μετὰ χαρᾶς ἀπογραψάμενοι, κατεστέναξαν, αἰσχύνην ἐφʼ ἑαυτοῖς περιβαλλόμενοι, καὶ τὴν πυρίπνουν τόλμαν ἀκλεῶς ἐσβεσμένοι.

35 Οἵ τε Ἰουδαῖοι, καθὼς προειρήκαμεν, συστησάμενοι τὸν προειρημένον χορὸν, μετʼ εὐωχίας ἐν ἐξομολογήσεσιν ἱλαραῖς καὶ ψαλμοῖς διῆγον.
36 καὶ κοινὸν ὁρισάμενοι περὶ τούτων θεσμὸν ἐπὶ πᾶσαν τὴν παροικίαν αὐτῶν εἰς γενεὰς, τὰς προειρημένας ἡμέρας ἄγειν ἔστησαν εὐφροσύνους, οὐ πότου χάριν καὶ λιχνείας, σωτηρίας δὲ τῆς διὰ Θεὸν γενομένης αὐτοῖς.
37 Ἐνέτυχον δὲ τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια αἰτούμενοι.

38 Ἀπογράφονται δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ Παχὼν ἕως τῆς τετάρτης τοῦ Ἐπιφὶ, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα· συνίστανται δὲ αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν ἀπὸ πέμπτης τοῦ Ἐπιφὶ ἕως ἑβδόμης, ἡμέραις τρισίν.
39 Ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὁ τῶν ὅλων δυνάστης, ἀπταίστους αὐτοὺς ἐῤῥύσατο ὁμοθυμαδόν.

40 Εὐωχοῦντο δὲ πάνθʼ ὑπὸ τοῦ βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης,

ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποιήσαντο περὶ
τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν. 41 Συναινέσας τε
αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν
ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ
πόλιν στρατηγοὺς μεγαλοψύχως τὴν ἐκτενίαν
ἔχουσαν.

7

1 Βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς
κατʹ Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς
τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων, χαίρειν καὶ
ἐῤῥῶσθαι. 2 Ἐῤῥώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ
τέκνα ἡμῶν, κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου
Θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα.
3 Τῶν φίλων τινὲς κακοηθείᾳ πυκνότερον
ἡμῖν παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς
τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίους,
συναθροίσαντας σύστημα, κολάσασθαι
ξενιζούσαις ἀποστατῶν τιμωρίαις,
4 προσφερόμενοι μήποτε εὐσταθήσειν τὰ
πράγματα ἡμῶν, διʹ ἣν ἔχουσιν οὗτοι
πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν, μέχρις
ἂν συντελεσθῇ τοῦτο. 5 Οἳ καὶ δεσμίους
καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλμῶν ὡς
ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπιβούλους,
ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως
ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμου Σκυθῶν
ἀγριωτέραν ἐμπεπορπημένοι ὠμότητα.
6 Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον
διαπειλησάμενοι, καθʹ ἣν ἔχομεν πρὸς
ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπιείκειαν, μόγις τὸ
ζῇν αὐτοῖς χαρισάμενοι, καὶ τὸν ἐπουράνιον

Θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερησπικότα τῶν
Ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς
ὑπερμαχοῦντα, 7 τήν τε τοῦ φίλου ἣν ἔχουσι
πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τοὺς προγόνους
ἡμῶν εὔνοιαν ἀναλογισάμενοι, δικαίως
ἀπολελύκαμεν πάσης καθʼ ὀντινοῦν αἰτίας
τρόπον· 8 καὶ προστετάχαμεν ἑκάστῳ πάντας
εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν, ἐν παντὶ τόπῳ
μηθενὸς αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος,
μήτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ
λόγον. 9 Γινώσκετε γὰρ ὅτι κατὰ τούτων ἐάν
τι κακοτεχνήσωμεν πονηρόν, ἢ ἐπιλυπήσωμεν
αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ
τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεὸν
ὕψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπʼ ἐκδικήσει τῶν
πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφεύκτως δια παντὸς
ἕξομεν· ἔῤῥωσθε.

10 Λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην,
οὐκ ἐσπούδασαν εὐθέως γενέσθαι περὶ τὴν
ἄφοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς
ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον Θεὸν
αὐθαιρέτως παραβεβηκότας καὶ τοῦ Θεοῦ τὸν
νόμον, τυχεῖν διʼ αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης
κολάσεως, 11 προφερόμενοι τοὺς γαστρὸς
ἕνεκεν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προστάγματα,
μηδέποτε εὐνοήσειν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλέως
πράγμασιν.

12 Ὁ δὲ τἀληθὲς αὐτοὺς λέγειν
παραδεξάμενος καὶ συναινέσας, ἔδωκεν
αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς
παραβεβηκότας τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον
ἐξολοθρεύσωσι κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν

βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παῤῥησίας ἄνευ
πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας ἢ ἐπισκέψεως.
13 Τότε κατευφημήσαντες αὐτόν, ὡς πρέπον
ἦν, οἱ τούτων ἱερεῖς, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλούϊα, μετὰ χαρᾶς
ἀνέλυσαν.

14 Τότε τὸν ἐμπεσόντα τῶν μεμιασμένων
ὁμοεθνῆ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο, καὶ μετὰ
παραδειγματισμῶν ἀνῄρουν. 15 Ἐκείνῃ δὲ
τῇ ἡμέρᾳ ἀνεῖλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους
ἄνδρας, καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς
τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι. 16 Αὐτοὶ δὲ οἱ
μέχρι θανάτου τὸν Θεὸν ἐσχηκότες, παντελῆ
σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες; ἀνέζευξαν
ἐκ τῆς πόλεως παντοίοις εὐωδεστάτοις
ἄνθεσι κατεστεμμένοι μετʼ εὐφροσύνης
καὶ βοῆς, ἐν αἴνοις καὶ παμμέλεσιν ὕμνοις
εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν
αἰωνίῳ σωτῆρι τοῦ Ἰσραήλ.

17 Παραγενηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαΐδα τὴν
ὀνομαζομένην διὰ τὴν τοῦ τόπου ἰδιότητα
ῥοδοφόρον, ἐν ᾗ προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ
στόλος κατὰ κοινὴν αὐτῶν βουλὴν ἡμέρας
ἑπτὰ, 18 ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, τοῦ
βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως
τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν πάντα ἑκάστῳ ἕως εἰς
τὴν ἰδίαν οἰκίαν. 19 Καταχθέντες δὲ μετʼ
εἰρήνης ἐν ταῖς πρεπούσαις ἐξομολογήσεσιν,
ὡσαύτως κᾀκεῖ ἔστησαν καὶ ταύτας ἄγειν
τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παροικίας αὐτῶν
χρόνον εὐφροσύνους. 20 Ἃς καὶ ἀνιερώσαντες

ἐν στήλῃ κατὰ τὸν τῆς συμποσίας τόπον
προσευχῆς καθιδρύσαντες, ἀνέλυσαν ἀσινεῖς,
ἐλεύθεροι, ὑπερχαρεῖς, διά τε γῆς καὶ
θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασωζόμενοι τῇ
τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν.
21 Καὶ πλείστην ἢ ἔμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς
ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόκης καὶ φόβου,
τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῶν
ὑπαρχόντων. 22 Καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν πάντες
ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τοὺς ἔχοντάς
τι, μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς,
τὰ μεγαλεῖα τοῦ μεγίστου Θεοῦ ποιήσαντος
τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν. 23 Εὐλογητὸς ὁ
ῥύστης Ἰσραὴλ εἰς τοὺς ἀεὶ χρόνους. Ἀμήν.

μετάφραση των εβδομήκοντα
The Greek Septuagint with Apocrypha, compiled by Sir Lancelot C. L. Brenton

Public Domain

Language: Ἐλληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

2020-03-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Mar 2024 from source files dated 13 Dec 2023
734967e0-a3c8-5352-bd68-5f33a0a2f13c